

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προϊμακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυὶδ τὸν Βασιλέα, ἐκ γὰρ τούτου προῆλθε, ράβδος ἠπαρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδὰμ σύν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγγνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις εἶδεν ἐν γῆρα σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶς πληρουμένας, μνηστείας λαχῶν ξένης, χρηματισμούς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκβοώντων, ὅτι ἐν γῆ, τὴν εἰρήνην ἐδώρησατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς ἱεράρχην ὄντα, μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως, οὗ ταις εὐχαίς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, σπαργανωθεὶς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου, αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἰερέων μνήμη καὶ Βασιλέων κράτος τε, καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλόφρονε.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον, σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτήρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Δόξα... τῶν Ἁγίων Ἦχος β'

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι, Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Μάγων προσεκύνησας, μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθεὶς, Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σὲ μέλω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Χριστοῦ θεράπον μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος διάκονε, Χριστοῦ πατὴρ νομιζόμενος, τούτῳ σὺν παρρησία, παρεστηκῶς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημούσί σε.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ θεόπαιδος, δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθής, Ἰωσήφ ἐδείχθης, καὶ δικαίων, ἐν σκηναῖς ἐπαναπέπαυσαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφὴ τῆ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι, μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ ἀνευφημούμέν σε.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, ἀγνή ἐν Βηθλεὲμ Ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα, οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεῖς, Ἰωσήφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ τὴν τούτου δύναμιν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Δαυῖδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν».

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὐσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες, μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, χαρὰ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον θεάδελφον, καὶ Δαυῖδ Θεοπάτορα.

Δαυῖδ Θεοπάτορ σὺν τῇ κινύρα, τὸν ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Τοῦ Μνήστορος

Ὦδὴ γ'

«Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε».

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρός, Μάκαρ ἐχηρημάτισας.

Ὅν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραφτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταις χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ, ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ὑψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταις πρώην Σοφέ, κατεπιστεύθης τῇ καρδία, καθαρὸς δεδειγμένος, δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεόν, ὕμνοις ἐμεγάλυνε.

Τῶν Ἁγίων

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ

Τὸν τεχθέντα σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστόν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Ἀγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστόν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ἄδοντες, Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἑορτῆν, σὺν Δαυῖδ τε καὶ Ἰακώβω, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ὡς Νυμφίον Δαυῖδ ἐκ παστοῦ, τῆς μητρῶας νηδύος φησί, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι, ὃν σὺν Ἰακώβω ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα Ἰηχος α'

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, οὐρανίου θεράπων, ἐγένου Ἰωσήφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὅμοιον

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοί, γεγονός ὡς Παρθένε, Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας, Μάγοι πίστευι δέ, σὺν Ἰωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυῖδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Τοῦ Μνήστορος

Ὡδὴ δ'

«Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρου ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἥλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐχων λογισμὸν ταις θεϊκαῖς, ὑπεύκοντα προστάξεσι, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, καθαρὰν καὶ ἄμωμον, μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον ἀγνήν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ποιήσαντος.

Μόνω Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνω σοὶ ἀοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολή, φοβερὸν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθης, τὸν μόνον φθοροποιόν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἐμψυχὸς ναὸς φωτοειδής, ὑπάρχων τοῦ Ποιήσαντος, ἐπιμελεία θείων πράξεων, ἐκ τοῦ ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, σὺ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξί, μάκαρ Ἰωσήφ Ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοί, Μὴ φοβηθῆς Ἰωσήφ, Μαριὰμ τὴν Ἄχραντον, νῦν παραλαβεῖν, γαστρὶ γὰρ φέρει, τὸν φέροντα τὴ αὐτοῦ, θεϊκὴ δυνάμει τὰ σύμπαντα.

Τῶν Ἁγίων

Τοὺς οὐρανούς ἢ ἀρετὴ σου

Τὴν ἄφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητοῖς προθεωρήσας Ἀββακούμ ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ θαιμὰν ἐκραύγαζεν, ἦξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τὴ φάτνη σου, τὴ θεοδοχῶ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μέτ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, θεοπρεπῶς κραυγάζοντες, Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὁ βασιλεύων, τῶν ἀπάντων Βασιλέων Χριστός, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυὶδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς ἠὲδοκησεν.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανεῖς ἐν σαρκί, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστολῶν πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τοῦ Μνήστορος

ᾠδὴ ε'

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογούμεν σε φιλόανθρωπε».

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσήφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθεὶς, ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἡγιάσθης, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτεῖαν περικείμενον.

Ὡς θεῖαν Νεφέλην, τὴν μόνην Ἀγνήν, ἐν τοῖς κόλποις τὸν ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυὶδ, τὸ ταύτης λύσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου, ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁδοῖς, τοῦ δικαίου Δεσπότητος πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιοῦτω φοβερῷ, Παμμάκαρ μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργῆσαι, τῆς ἀρρήτου λοχείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον

Εὐρέθη ὡς ἔφη, Προφῆτης Δαυὶδ, ἐν γαστρὶ ἢ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Τῶν Ἁγίων

Ὁ ἀνατείλας

Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς θεοφανείας, δόξα σοὶ δόξα σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς, εὐδοκήσας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοὶ δόξα σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνουσα, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοί, δόξα σοί Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὅν ὁ Προφήτης Δαυὶδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει θεοπνεύστως, Ἰάκωβος ἐκήρυξεν, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας παναγίας, δόξα σοί, δόξα σοί, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοὶ Παρθένε, Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Μνήστορος

Ὡδὴ ς'

«Σπλάγχων Ἰωάν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήροιο ἐδέξατο, τὴ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον».

Ἐένω τοκετῶ, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν αἰδίοιο τοῦ Πατρὸς Θεοῦ λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμάκαρ ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῶ πεποίησαι, καθυπεύκων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

Ἰστασο Θεῶ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσήφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἄγγελος, καὶ ἀμέσως πρὸς; τούτου ἠῦγασθης σαφῶς, τὰς ἀκτῖνας τὰς αὐλοῦς εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχὴ καὶ καρδία δεικνύμενος.

Ὅλος ἐπαφῆ, τὴ θεία πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχὴ καὶ σῶματι, μεταβέβηκας, πρὸς αὐλοῦς μονὰς ἀγιαζῶν νυνί, τοὺς τελούντάς σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως, Ἰωσήφ πανάγιε, παναγίας μνηστήρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἐώρακας, Παρθένου Ἀγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκφύντα Πατρός, καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνοῦντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσήφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Τῶν Ἀγίων

Ἐβόησε, προτυπῶν

Ἐβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες μυστήριον, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων Θεώμενοι, Ἐν ὑψίστοις δόξα τῷ Θεῶ, ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων τεχθεὶς ὡς Θεός, ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσης Ἀδὰμ ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὄμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου σου Δαυὶδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ προελθῶν, Ἰακώβω δέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὕμνησαν, ἀσιγήτως, Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῶ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυὶδ καὶ Προφήτης θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως, Πρωτεπίσκοπος δέ, μαθητῆς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον Ἦχος γ'
Ἡ Παρθένος σήμερον

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῖδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβω προσφέρει στέφος γὰρ τῆ συγγενεία Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῆ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν, Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος

Ἀπορρήτω βουλή, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νὺν σῶματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἀναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, Διὸ τοὺς τούτου συγγενεία σεμννομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν, Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακὴ Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῖδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι

- Τιμῷ Ἰωσήφ Μνήστορα τῆς Παρθένου,
- Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.
- Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
- Τοῦ πάντα τεκτῆναντος ἐν λόγῳ Μάκαρ.
- Ἐγὼ τί φήσω, μαρτυροῦντος Κυρίου,
- Τὸν Δαυῖδ εὗρον, ὡς ἑμαυτοῦ καρδίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μνήστορος

Ὠδὴ ζ'

«Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς, προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Προρρήσεων τὸ πέρας τῶν ἐνθέων Προφητῶν, ἐώρακας, ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστόν, ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, Χριστοῦ θεράπων.

Ἀμέμπτω πολιτεία, Ἰωσήφ κεκοσμημένος ἐνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθῶς, παρθενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τὴ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱός, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ ἀνάρχου σε, πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερόν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον.

Ἁγίως σου τὸν βίον, διανύσας Ἰωσήφ πανάριστε, ἐν ταῖς λαμπρότησι νυνὶ τῶν Ἁγίων κατεσκήνωσας, ἀγιαζὼν τοὺς πιστῶς τὴν παναγίαν σου, ἐκτελοῦντας ἀεὶ καὶ θεῖαν μνήμην.

Θεοτοκίον

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπομένην Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, θεοχαρίτωτε ἀγνή, ἐγνωκῶς ῥάβδῳ κληρούταί σου, τὴν μνηστειάν τὴν σεπτὴν, ἐπιμνησθεὶς Ἀαρῶν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ ἀγίας Ῥάβδου.

Τῶν Ἁγίων

Ἀβραμιαῖοι ποτὲ

Ἐν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνυον, Σωτήρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν τοῖς ὑψίστοις

ἐκκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαστάσασα, τὸν τούτοις ὀχούμενον, ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς ἀεὶ μὴ παύση.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυὶδ, θαλαμηπόλος δὲ θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος, γενόμενοι ἔλεγον, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ ἐν Βασιλεύσι Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι, ἡμῖν ἐμελώδησαν, Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἀχραντε, ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεόν, Ἀγνή εὐλογημένη.

Τοῦ Μνήστορος

Ὡδὴ η'

«Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξεϊκόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν, Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσήφ πανόλβιε, σὺ γὰρ ὄλως ὀσιωθεὶς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης, μεθ' ἧς ἔμελλες, Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων ὄνπερ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, παρρησία πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς βρέφος καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται, Εὐλογοίτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστῶς προστάξει, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, οἷς συνεπανήλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον

Νόμου τὰς σκιὰς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσία, φωτεινὴν νεφέλην τε τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκί, Ἥλιον ἔβλεψας, καὶ ὡσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσήφ ἐκάστοτε, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων

Τὸν βασιλέα Χριστὸν

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν Βηθλεὲμ οἱ Ποιμένες, καὶ ἀστὴρ ἐφανερώσεν, ἐν δούλου μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὃν προσεκύτησαν μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν ἐδοξολόγησαν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τὰ Πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν προεφήτευσεν Δαυὶδ ὁ Θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἢ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μνήστορος

ᾠδὴ θ'

«Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ἰσότιμος πάντων, Ἀγγέλων γεγένησαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως, διὸ σὺν αὐτοῖς σὲ μακαρίζοντες, σοφὴ Ἰωσήφ, τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομεν.

Ὡς ἐκ γένους, βασιλικῶς καταγόμενος, τὴν Ἁγνὴν Βασίλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως, σοφὴ ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας ἐν γῆ προκριθεῖς, τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Σθενούμενος, τὴ δυναστεία τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ τε γήρα, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης λαμπρῶς Ἰωσήφ πατέρα, μέγιστος πατὴρ νομισθεῖς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Ἡ μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα, συγκαλεῖ καὶ αἴνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος Μάκαρ, ᾧ σὺν παρρησία αἰεὶ παρεστῶς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημούντάς σε.

Θεοτοκίον

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἁγνὴν ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτήν, μετὰ γέννησιν ἀπόρρητον, μεθ' ἧς θεοφορε, Ἰωσηφ ἡμῶν μνημόνευε.

Τῶν Ἁγίων

Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει

Τὸν ἀρρήτως πρὸ αἰώνων, φύντα Λόγον, καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκί, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν, ὃν ὑμνοῦσι Ποιμένες, Ἀγγέλων βοῶντων, Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες, τρόπῳ ξένῳ, τούτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες, ὃν εὐρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιβάνῳ, καὶ σμύρνη βοῶντες, Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεεμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυὶδ, καὶ Σιών ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινήν εὐωχίαν τοῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόμῳ ὑπούργησεν, οὐρανοὶ μὲν τὸν Ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, Ποιμένες τὸ θαῦμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν, ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα, σὺ τῆς Βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀνεδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποιμνῆς, Ἄμνου τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ, σὺ γὰρ τῷ θεῷ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἤνωσας, ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τῶν Ἁγίων

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαυὶδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα, τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὴ θεία γεννήσει καθουπούργησαν, Βηθλεεμ ἐν τῇ πολει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ἄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Αὐτόμελον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιά, εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος δ'

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος, Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι, Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα προσφέρουσιν, Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν, Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοί.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτήρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν, πίστει μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες, Ἀνερμήνευτε Κύριε δόξα σοί.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον, Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἣ Χριστὸς οἰκίσας, σωτηρίαν εἰργάσατο, Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνούμέν σε, μετὰ τῶν ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' Ἀνατολίου

Αἷμα καὶ πύρ, καὶ ἀτμίδα Καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ, αἷμα τὴν Σάρκωσιν, πῦρ τὴν θεότητα, ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένω, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν, Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοί.

Καὶ νὺν... Ὑπερευλογημένη...

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται